

سینا فتوت
روزنامه نگار

بلوغ تاکتیکی آبی

سه امتیاز با گلباران و کلین شیت، این بی‌تردید مهم‌ترین اتفاق بازی استقلال مقابل ملوان بود. آبی‌ها در یک روز خوب نه تنها دروازه حریف را گلباران کردند بلکه دروازه خود را بسته نگاه داشتند و همین برد مقابل ملوان را بارزتر کرد.

در برابر ملوان از آنارشی و بهم‌ریختگی هفته‌های گذشته خبری نبود. بازیکنان خواسته‌های کادرفنی را در زمین خوب اجرا کردند که نشان می‌دهد آنها و سرمربی شناخت خوبی از هم پیدا کرده‌اند که نتیجه این اتفاق را در زمین می‌بینیم. این نکته ثابت می‌کند ساینپتو از بازیکنان تیم شناخته بیشتری پیدا کرده و از این مسأله رفته‌رفته بخوبی استفاده می‌کند.

برد پرگل استقلال علاوه بر تنوع تاکتیکی، نتیجه استفاده درست از مهره‌های تهاجمی بود. دست ساینپتو بخصوص در خط حمله باز است. حضور بازیکنانی که بتوانند به شکل‌های مختلف بازی کنند باعث می‌شود تیم تنوع تاکتیکی داشته باشد. هیچ تیمی در لیگ عناصر استقلال در فاز تهاجمی را ندارد. اتفاق مهم دیگر عملکرد مؤثر مهدی قایدی بود و حالا امیدواریم به آنچه از او انتظار می‌رود، برگردد.

ساینپتو در این بازی باز هم ترکیب تیمش را تغییر داد. این تغییرات زیاد شاید از نگاه خیلی‌ها یک ضعف باشد اما می‌توان از دریچه دیگری به این تغییرات نگریست. نخست اینکه این تغییرات نشان می‌دهد که ساینپتو برای هر بازی برنامه دارد و بسته به تاکتیک و نفرات حریف تیمش را رنج می‌کند. از طرفی او با این تغییرات تقریباً به تمامی نفرات تیمش بازی می‌دهد و تیمش را محدود می‌کند. این بازیکنان نکرده. این پارامترها ثابت می‌کند ساینپتو کارش را خوب انجام می‌دهد و به تیمش و بازیکنانش اشراف دارد. ساینپتو بر اساس داشته‌ها و موجودی اش عملکرد نسبتاً خوبی داشته. هر مربی در کار خودش سبکی دارد. باید به ساینپتو احترام بگذاریم و اجازه بدهیم کارش را انجام بدهد. هر مربی شخصیتی منحصر بفرد و خاص خود را دارد. برخی خیلی دارند هستند. برخی خیلی هیجان دارند و شاید نیاز باشد تیم خودشان را از کنار زمین تحریک کنند. ساینپتو زود عصبی می‌شود اما در چند بازی اخیر دیدیم که او آرام‌تر شده و خودش را با شرایط فوتبال ایران وفق داده. فراموش نکنیم او از فضای متفاوتی به فوتبال ایران آمده و تجربه حضور در لیگ ایران را نداشته. مهمتر از همه او تیم قهرمان را تحویل گرفته که هیچکدام از بازیکنانش را نمی‌شناخته و هیچ دخل و تصرفی در تیم بستن نداشته.

به نظر می‌رسد استقلال به بلوغ مورد نیاز رسیده و در نیم فصل دوم می‌تواند شرایط خیلی بهتری داشته باشد. شاید مهم‌ترین خلأ در استقلال این فصل کمبود یک بازیکن پلی‌میکر و طراح باشد. هیچکدام از هافبک‌های فعلی استقلال چنین ویژگی ندارند و همین سبب شده یک حفره خالی در مرکز زمین استقلال به چشم بیاید. اگرچه استقلال به اندازه کافی مهره دارد که بتواند با همین کلونی نتایج بهتری بگیرد.

مافیا بیدار شه!

ایمان گودرزی
روزنامه نگار

استقلالی‌ها پس از دو هفته ناکامی و باخت در لیگ، بالاخره رنگ برد را دوباره دیدند. شاگردان ساینپتو در یک بازی تماشایی مقابل ملوان حریف را با ۴ گل بدرقه کردند.

درست مثل نیم فصل اول آبی‌پوشان بعد از عملکرد ناامیدکننده مقابل سپاهان موفق شدند در بازی با ملوان اعتماد

به نفس خود را دوباره به دست آورند. درست است که استقلال با برد زمین را ترک کرد اما نمی‌شود گفت که این تیم در شرایط ثابتی به سر می‌برد، از اخراج سیاوش یزدانی گرفته تا پنجره نقل و انتقالات کویر آبی‌ها همه بیانگر نابسامانی در تیم است. فتح‌الله‌زاده که با شروع نقل و انتقالات قول خرید دو بازیکن سطح بالا را داده بود در نهایت با صفر خرید به کار خود در زمستان خاتمه داد تا ببینیم بازیکن آزادی پیدا می‌شود

به این تیم بیاید یا نه. از طرفی برد خوب استقلال مقابل ملوان را نمی‌توان معیار خوبی برای روی فرم بودن آبی‌ها دانست. شاید بهتر است برای قضاوت بهتر چند هفته دیگر صبر کنیم. نکته قابل توجهی که در مورد بازی با ملوان وجود داشت مصاحبه ساینپتو در کنفرانس مطبوعاتی بود که نشان می‌داد سرمربی بخوبی آداب مربیگری در ایران را آموخته و حالا با برد و باخت به دنبال ایراد گرفتن از زمین و زمان می‌گردد. حاشیه دیگری که در تیم

وجود داشت بحث کم کاری بازیکنان بود که در اولین گام سرمربی پرتغالی سیاوش یزدانی را کنار گذاشت. در زمینه کم کاری یزدانی یکی از سابقه‌دارهای زمان فکری نیز به حساب می‌آید. سیاوش حالا باید به‌عنوان بازیکن آزاد به دنبال تیم باشد. اما آیا ساینپتو مافیای تیمش را بدرستی تشخیص داده؟ شاید پرتغالی باید حواسش را به این قانون جمع کند که اگر به‌عنوان کلاستر اشتباه تیراندازی کند آخر خودش از بازی خارج خواهد شد!

1

ریکاردو ساینپتو باز هم از خطر جست، پس از باخت ۶ امتیازی تلخ هفته گذشته برابر سپاهان سرمربی آبی‌ها روی لبه تیغ قرار گرفته بود اما تیم او در یک روز درخشان آتشبازی به راه انداخت و دروازه حریف را به توپ بست تا مربی پرتغالی دوباره در حاشیه امنیت قرار بگیرد. سرمربی پرتغالی در این بازی باز هم چند تغییر در ترکیب تیمش انجام داد تا ثابت کند که تغییر در ترکیب تیم یکی از برنامه‌های اوست. ساینپتو به یک ترکیب ثابت اعتقاد ندارد و هر بازی تیمش را با یک ارنج جدید به زمین می‌فرستد و همین سبب شده تا استقلال برای رسیدن به هارمونی و هماهنگی مشکل داشته باشد. از سوی دیگر بازی چرخشی بازیکنان سبب شده تا در تیم ساینپتو به همه بازی برسد و همین شاید یکی از معهود ویژگی‌های مثبت تغییر در ترکیب تیم است. تغییرات در ترکیب استقلال در برابر ملوان سبب شد تا دقیق ابتدایی بازی کاملاً در اختیار میهمان باشد که توپ را به زمین استقلال برد و چند حمله خطرناک را ترتیب داد اما این موج اولیه با گل به خودی مدافع حریف شکسته شد تا استقلال توپ و میدان را در اختیار بگیرد و ترکانزی کند.

2

برای تیمی که در نیمه پایینی جدول قرار دارد، از ستاره بزرگ تهی است، برای فرار از سقوط می‌جنگد و البته بعد از سال‌ها عسر و حرج دوباره به لیگ برتر بازگشته، بازی مقابل یک مدعی پرستاره لیگ پیش نیازهای خاص خود را دارد. در حقیقت با این مختصات بدیهی‌ترین و منطقی‌ترین تصمیم این است که تیمی که دست پایین را دارد، عقب نشسته و با یک بازی منطقی و بسته با چاشنی درگیری و خشونت دروازه خود را از گزند مهاجمان حریف و فانتزی حریف مصون نگاه دارد اما ملوان هرگز با این مدل فوتبال میانهای ندارد. قوی سپید انزلی از روز نخست بر پایه فوتبال دفاعی و بدتر از آن فوتبال اتوبوسی شکل نگرفته و همیشه به فوتبال تهاجمی و رو به جلو شهره بوده. تیمی که در طول تاریخ پرفراز و نشیب خود مهاجمان بزرگی را به فوتبال ایران معرفی کرده و این نتیجه همین فلسفه جذاب است. انزلی‌چی‌ها با دفاع بیگانه‌اند و حتی در بدترین شرایط حمله می‌کنند و می‌کوشند تماشاگران پرتعدادشان راضی باشند. فلسفه ملوان در تمام سالیان طولانی حیاتش همین بوده؛ حمله به حریف. فلسفه‌ای که شاید در پاره‌ای از اوقات همانند این فصل و در بازی برابر مدعی لیگ کاربردی نباشد اما قوی سپید حتی به قیمت گرفتن یک امتیاز مقابل استقلال راضی نمی‌شود این فلسفه را قربانی کند. آنها در برابر استقلال با همان تاکتیک و رویکردی به میدان رفتند که برابر نفت مسجدسلیمان بازی کردند. یک بازی رو به جلو و تهاجمی که در آن تمامی حفره‌های دفاعی این تیم را باز نگه داشت و استقلال خیلی راحت از این حفره‌ها استفاده کرد و قوی سپید را در تهران سلاخی نمود. شاید اگر کسی جریان بازی را ندیده باشد و بخواید از روی نتیجه قضاوت کند، تصور می‌کند که استقلال در یک بازی یکطرفه پیروز شده اما ملوان در بسیاری از دقیق بازی با پای استقلال پیش آمد و دروازه این تیم را تهدید نمود و تنها مقهور همین باز بازی کردن و البته خط دفاعی ناشی خود شد که همچون پتیر سوئیس سوراخ بودند و به هیچ تویی نه گفتند.

آیسان سعیدی
روزنامه نگار

3

بازگشت مهدی قایدی به ترکیب و بازی درخشان او شاید مهم‌ترین اتفاق برای استقلال بود. مهاجم تکنیکی و ریزنش استقلال که در فصل جاری هیچ شباهتی به قایدی سابق نداشته و حتی یک فوتوکی رنگ و روخته از قایدی قبلی نشان داده. گویی بازیکن دیگری در ترکیب استقلال به میدان می‌رود که فقط نامش شبیه قایدی است! همین نزول عجیب سبب شده که ساینپتو کمتر به قایدی بازی بدهد و بیشتر او را روی نیمکت کنار دست خود بنشانند اما بازی با ملوان حکایت دیگری داشت. قایدی فیکس بازی کرد و بیسان روزهای اوج درخشید و با فرارها و دریبل‌های خود مدافعان ملوان را به بند کشید تا نقش مهمی در برد تیمش داشته باشد. او در کنار ارسلان و محبی در خط حمله استقلال آتشبازی به راه انداختند تا استقلال بعد از مدت‌ها یک برد پرگل و شیرین را جشن بگیرد. آنچه نشان می‌دهد در خط حمله استقلال همه چیز بر وفق مراد است. برای اینکه به بازگشت قایدی امیدوار باشیم شاید اندکی زود باشد چرا که او در برابر مدافعان پراشتباه و آسان گیر ملوان درخشیده اما می‌توان این درخشش را نقطه استارت قایدی برای فصل جدید دانست؛ اگرچه دیر و دور.

فانتزی به جای جنگندگی

محسن یوسفی

هافبک سابق استقلال و ملوان

شرایط استقلال و ملوان متفاوت است. استقلال برای قهرمانی می‌جنگد و ملوان نمی‌خواهد خطر سقوط تهدیدش کند. در این راستا استقلال برای آنکه بتواند در کورس قهرمانی باقی بماند با برنامه مشخصی بازی کرد و ملوان که می‌خواست به میانه جدول نزدیک شود با استراتژی دیگری بازی کرد. در نهایت استقلال بود که موفق شد اهداف مدنظر خود را در زمین پیاده کند و به ۳ امتیاز مسابقه دست یافت.

خط میانی استقلال مقابل ملوان فانتزی تر بازی کرد و تنوع بیشتری داشت. بازیکنان خلاق در خط میانی استقلال به بازی طراوت بیشتری دادند و توانستند فرصت‌های گلزنی مناسبی نصیب مهاجمان کنند. خط هافبک استقلال نباید فقط جنگندگی داشته باشد بلکه می‌تواند از خلاقیت بیشتری استفاده کند. اعتقاد دارم

ساینپتو باید در مورد عزیزیک آمانوف هم تجدیدنظر کند. این بازیکن می‌تواند در کنار رضواند تنوع حملات استقلال را بیشتر کند و البته مهاجمان هم باید برای خود فضاسازی کنند تا موقعیت‌های بیشتری داشته باشند. در جریان بازی شاهد بودیم ملوان در زمین خود نماند و به ضد فوتبال روی نیامورد که در پایان بازی به یک امتیاز برسد. ملوان فوتبال خوبی بازی کرد. این تیم با گذشته فرق کرده و تا پیش از بازی این هفته نتایج خوبی در هفته‌های اخیر به دست آورده بود. سرمربی ملوان هم نزد هواداران جایگاه ویژه‌ای دارد. در بازی با استقلال هم آمد تا برنده باشد اما تیمی که ریسک می‌کند وقتی به هدفش نرسد، امکان شکست سنگین آن تیم در ورزشگاه آزادی و مقابل مدافع عنوان قهرمانی وجود دارد. ملوان باز بازی کرد و استقلال هم توانست از موقعیت‌های خود به نحو احسن استفاده کند. درست است که استقلال یک برد پرگل و قاطعانه

شهر بی دفاع

امیررضا همایون

روزنامه نگار

یکی از اتفاقات خوب فصل جدید لیگ برتر فوتبال ایران صعود ملوان پس از سال‌ها به بالاترین سطح فوتبال ایران با کسب عنوان قهرمانی در لیگ دسته اول بود. صعود مقتدرانه‌ای که هواداران فوتبال در انزلی را به عملکرد خوب تیم شهرشان در لیگ برتر امیدوار می‌کرد. با آغاز فصل جدید لیگ برتر اما اوضاع بر وفق مراد مازیار زارع و شاگردانش پیش نرفت و عملکرد این تیم در بالاترین سطح فوتبال ایران با نوسان‌های زیادی همراه بود. این موضوع شاید در ابتدای فصل قابل قبول باشد اما با گذشت چند هفته پرسپولیس ناخواسته امتیاز از دست خواهد داد.

از مسابقات دیگر قابل قبول نیست. درست پس از شروع امیدوارکننده نیم فصل دوم از سوی قوه‌های سپید که با برتری مقابل پیکان در بندر انزلی همراه بود، هنوز چند روز از رویاپردازی هواداران این تیم برای تداوم این روند شاگردان زارع در نیم فصل دوم نگذشته بود که قوه‌های سپید در تهران برابر استقلال سلاخی شدند تا همه پیش‌بینی هواداران این تیم نقش برآب شود.

می‌توان گفت حال و هوای این روزهای ملوان در لیگ برتر مانند شهری است که در جنگ به آن حمله شده و هیچ کسی در آن برای دفاع از آنجا حضور ندارد. باید منتظر ماند و دید شاگردان زارع در ادامه فصل چه عملکردی از خودشان به نمایش می‌گذارند.